

Περίεργη πολιτικά περίοδος

Βασιλειάδης Δημήτρης
Πολιτικός Αναλυτής INTERVIEW
vassiliadis@interview.com.gr

9/5/2007

Είναι βέβαιο πως διανύουμε μια από τις πιο περίεργες και δύσκολες πολιτικά συγκυρίες. Τα γεγονότα των τελευταίων μηνών επηρέασαν σημαντικά την ψυχολογία του εκλογικού σώματος και προκάλεσαν ταυτόχρονα και μια, ας μου επιτραπεί ο όρος, ιδιόμορφη πολιτική αστάθεια που αποτυπώθηκε ευθέως και στις μετρήσεις κοινής γνώμης.

Ξεκινώντας από τις μετρήσεις του Μαρτίου, με κυρίαρχο θέμα τις μεταρρυθμίσεις στην παιδεία και τις ταραχές που τις συνόδευσαν (διαδηλώσεις, κλειστά Πανεπιστήμια επί μακρόν κλπ), καταγράψαμε μια κοινή γνώμη η οποία συσπειρώθηκε γύρω από την Κυβέρνηση, στήριξε διακομματικά τις προτεινόμενες αλλαγές και τιμώρησε (στις δημοσκοπήσεις) τις επιλογές της μείζονος και της ελάσσονος αντιπολίτευσης.

Συνεχίζοντας τον Απρίλιο με κορυφαίο θέμα στην δημόσια συζήτηση αυτό του ομολόγου, είχαμε μια ραγδαία ασύμμετρη μείωση της ψαλίδας ανάμεσα στα δυο μεγάλα κόμματα εξουσίας, όπου έχανε μεν η ΝΔ δεν κέρδιζε όμως το ΠΑΣΟΚ. Δεν είναι τυχαίο μάλιστα πως όλα τα μικρότερα κόμματα την συγκεκριμένη περίοδο κατέγραψαν τα υψηλότερα ποσοστά τους, στέλλοντας έτσι το μήνυμα στο πολιτικό σύστημα πως «όλοι είναι το ίδιο».

Τον Μάιο το θέμα του ομολόγου δείχνει να εξαντλεί την δυναμική του και να εκτονώνεται κάπως και με την παραίτηση του Υπουργού απασχόλησης. Παρά το γεγονός της παραίτησης πάντως η πικρή γεύση παρέμεινε και κάποιες νέες κακές συγκυρίες για την κυβέρνηση επηρέασαν εκ νέου αρνητικά το κλίμα (ταραχές με κουκουλοφόρους, αδυναμία της αστυνομίας να επιβάλλει την τάξη και «αγγαρεία κάνω, ποινή εκτίω»). Τα μικρότερα κόμματα δείχνουν πιο «φυσιολογικά» ή αναμενόμενα ποσοστά και ο δικομματισμός αγγίζει το 82%.

Κάτω από τέτοιες συνθήκες, η απόφαση για πρόωρες εκλογές είναι μάλλον μια παρακινδυνευμένη επιλογή για τον Πρωθυπουργό. Η κυβέρνηση πρέπει να αποδείξει στο μικρό χρονικό διάστημα που της απομένει, την επιμονή της να προχωρήσει στις μεταρρυθμίσεις και ταυτόχρονα να ετοιμάσει και να καταθέσει την νέα της κυβερνητική πρόταση. Οι δημοσκοπήσεις απέδειξαν πως κάθε φορά που κάποιος προσπαθεί εμπράκτως να αλλάξει κάτι, έχει σχεδόν καθολική στήριξη.

Ως προς την παράσταση νίκης και την καταλληλότητα για Πρωθυπουργός. Και οι δυο αυτοί δείκτες είναι κατά την άποψη μου ιδιαίτερα επισφαλείς. Μπορεί να δίνουν το κλίμα ή την κυρίαρχη εντύπωση, έχω δει όμως αρκετές φορές να μην επαληθεύονται στην πράξη και τελικά να μην παίζουν τον ρόλο τον οποίο κάποιος τους αποδίδουν. Σε καμία περίπτωση μάλιστα δεν συνιστούν «ποιοτικά στοιχεία». Είναι καθαρά ποσοτικοί δείκτες και τίποτε παραπάνω. Θα θυμίσω απλά για την ιστορία πως η σαφής υπεροχή στην καταλληλότητα του κ. Σημίτη το 2000 δεν τον βοήθησε ιδιαίτερα αφού λίγο έλλειψε να χάσει τις εκλογές και το 2004 επίσης όπου

Καραμανλής και Παπανδρέου είχαν ποσοστά στήθος με στήθος στην καταλληλότητα, οδήγησε την ΝΔ στην κυβέρνηση με σχεδόν πέντε μονάδες διαφορά. Μπορεί οι δείκτες αυτοί να ικανοποιούν τον εκάστοτε πρώτο, σε καμία περίπτωση όμως δεν αποτελούν την βάση για σοβαρή και αξιόπιστη ανάλυση.